దెయ్యం

లారీ ఫుల్‌లోడ్ మీదుంది. ఇంజన్ "కుయ్యో మొఱ్రో" అంటూ ఈడుస్తోంది. నిజానికి లారీ 'ఓవర్ లోడ్' మీదుంది. దాన్నిండా మామిడికాయల బుట్టలున్నాయి. కాని వాటి లోపల భద్రంగా దాక్కొని ఓ పది పదిహేనుదాకా సిమెంటు బస్తాలు వాటర్‌ప్రూఫ్ గుడ్డక్రింద వున్నాయి.

డ్రయివర్ గురువులుకూడా 'ఫుల్ లోడ్' మీదే వున్నాడు. 'స్టీరింగ్ వీల్' మీద ఒక చెయ్యేగాని రెండో చెయ్యి వెయ్యడం పరువుతక్కువ అనుకునే గురువులు ఓవర్ లోడ్ మీదున్నాడన్న భయం, క్లీనర్ అప్పలస్వామి తన గుండెల్లో గుబులై దొలుస్తూండగా ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. అంతా చిమ్మచీకటిగా వుంది— అది చతుర్ధశో, అమావాశ్యో గురువులికి తెలియదు. గురువులు నోట్లో జానెడు పొడుగు చుట్ట ఎర్ర ఎర్రగా కాల్తోంది. అప్పలస్వామి పుగాకు నముల్తున్నాడు...

లారీ 'హెడ్‌లైట్లలో' ఒకటి పోయి పక్షం రోజులైంది. రెండోది చిన్న ఆముదం బుడ్డీలాగ వెలుగుతోంది. అది విరజిమ్మే వెల్తుర్ని చిక్కని చీకట్లు బుగ్గని పెట్టేసుకుంటున్నాయి.

గురువులికింత చీకటి వుంటే చిరాగ్గా వుంటుంది మరి... కాస్సేపువరకూ ఓ ఫియట్ కారు వెళ్తోవుంటే దాని వెంట బడ్డాడు. బ్యాటరీ వీక్‌గా వుందని అసలే ఏకాక్షిగా వున్న లారీని కాస్సేపు గుడ్డిదాన్ని చేసి మరీ తోలాడు. గురువులు అంత పెద్ద చుట్టను కాలుస్తూన్నా....దాని కంపును త్రోసి ఆ వెనకనుంచి నాటుసారా కంపు అప్పలస్వామి నాసికా రంధ్రాలను అల్లరిబెట్టేస్తోంది.

"గురో" అన్నాడు క్లీనర్ అప్పలస్వామి—"నాయాల్ది యిది మరీ యడవి. మాయమ్మకి నానొక్కణ్నే కొడుకునీ... దెయ్యాల్దిరిగే యేళ యిది. లైటెయ్...ఏ దెయ్యమైనా బండిసట్టుకుని డొంకల్లో కీడ్చేసిందంటే మరి మీ యమ్మనీ, మా యమ్మనీ కూడా సెల్లేం!"

గురువులు కాల్తూన్న ఎర్రని కొసగల నల్లని చుట్టని గారపళ్ళ మధ్య బిగించి విచిత్రంగా నవ్వాడు. "ఓరెర్రెలా! సైకిసీ! ఇలయ్యాళ భ స్తే రేపు రొండు" అన్నాడు. అని ఆ వెంటనే గర్వం గొంతులో చిందులాడుతుండగా "గురువులి బండినే దయ్యం డొంకల్లోకి లాగుదే!? దానిసిగతరగా!" అన్నాడు. అలా అని వూరుకున్నాడా? పౌరుషంగా "యాక్సిల రేటరు" మీద కాలి బొటనవ్రేలు తీసేసి దానిమీద మడమ పెట్టి నొక్కాడు.

ఎదురుగా వస్తున్న టాక్సీవాడు ఈ లారీని చూసి హడలి చచ్చి లైట్లని ఆర్పి, వేసీ, ఆర్పి..."ఆపద్బాంధవా!

పరమేశ్వరా! శరణు! శరణు!" అన్నట్లు అల్లాడిపోతున్నాడు. కాని గురువులు కనికరించలేదు.

"లైట్లార్పేసరికి...నాయాళకి మన బండీ దెయ్యంలాగ అగపడతోంది గావుఁను—" అంటూ గురువులు లారీ కుడి కన్నును కాస్త తెరిచాడు.

అంబాసిడర్ కేం తోచలేదు. ఎదురుగ్గా లోడ్ లారీ టాప్ గేర్‌లో దెయ్యంలాగ దూసుకువస్తోంది. ఆర్తనాదం చేయడంకన్న మార్గాంతరం లేక హారన్ వాయించేస్తున్నాడు పాపం!

"ఎదవరోడ్డు! సన్నగా బక్కోడి గోచీ పీలికనాగుంది. రోడ్డు గట్టుమీంచి దిగామో, మరి లెగడం వుత్తది. అందుకనే "తప్పుకో నాయాళా! నీ బాబుతో చెప్పుకుని మరీ రోడ్డు దిగి తప్పుకొని పో" అన్నట్టు గురువులు ఏక్సిలరేటరు మీది కాలు బ్రేకుమీదికేనా తీయకుండా రబ్బరు బుంగ హారన్‌ని "బాంఁయ్ బాంఁయ్" మనిపించాడు.

"అంబాసిడర్" యింకేం చేస్తాడు? రోడ్డువారకి క్రిందికి దిగిపోయి చచ్చినంత "కల" గాసి, వెంట్రుకవాసిలో లోడ్ లారీ దెబ్బనుంచి తప్పుకుని "బ్రతుకు జీవుడా" అంటూ పోయాడు.

అప్పలస్వామికి పోయిన ప్రాణం తిరిగి వచ్చింది. "ఛీ ఛీ! ఈడియ్యాళ నన్ను చంపీకుండా ఒగ్గడు. చెబితే యినడు. కదు పెక్కా పట్టించకురా! "సారా"చూస్తేవొళ్ళెరగనాడివీ, జాగరత

సుమీ! అంటే యిన్నాడా వెదవలారీ కొడుకు" అని మనసులోనే డ్రయివర్‌ని సాధ్యమైనంత క్లీన్‌గా తిట్టుకున్నాడు క్లీనర్.

బైటకి మాత్రం కొంచెం ఎటకారంగా మాట మళ్ళించి దారిలోకి తెద్దాం అనుకుంటూ "గురో! దెయ్యాలుంటా యంటావా?" అన్నాడు.

"నేనంటానా? అననా? అంటావేంటి? అసలు నువ్వేం టంటావు?" అన్నాడు గురువులు దూరంగా వ్రేలాడుతున్న చిమ్మచీకట్లను మూతపడే కళ్ళు తెరచి చూచుకుంటూ.

బరువైన చీకటి లారీమీద పడి వెంటాడుతూ వున్నట్లే సారా "నిషా" గురువుల్ని వెంటాడుతున్నది. వాడి బుర్రలో "రంభ" గుడ్డిప్పుకుని చౌ చౌ డ్యాన్సు చేస్తున్నట్లుంది. నిషా ప్రభావం నరాల్లోకి దొలుచుకు పోతోంది.

పిచ్చి పీరులాగా వూగుతూ పోతోంది లారీ దూరాన్ని భారంగా మింగుతూ.

గోతుల్లో పడ్డప్పుడూ, లేచినప్పుడూ ఇంజనూ, అప్పల స్వామి గుండెకూడా ఆగినంత పన్జేసి తిరిగి పుంజుకుంటు న్నాయి. రోడ్డుకి రెండుప్రక్కలా పొలాలూ, డొంకలూ చింతచెట్లక్రింద గుసగుసలాడుకుంటున్నాయి.

కీచురాళ్ళ సవ్వడి వెలుపల జోరుగా వుంది కాని, అది లారీ లోపలి జీవులిద్దరికి వినిపించటంలేదు.

అప్పలస్వామికి అన్నీ దయ్యాల కథలే జ్ఞాపకం వస్తు న్నాయి.

"నానంటే వుంటయ్యా! లేదంటే మానేస్తాయా! ఈ రోడ్డుమీదనే ముగ్గురు దుక్కల్లాంటి మనుసులు మనలాంటి లారీకిందపడి కుక్కచావు చచ్చారంట! ఆళ్ళల్లో ఒకడు దెయ్యమైపోయి చింతచెట్టెక్కిపోయి లారీలమీదకి దూకి మట్టేస్తన్నాడంట" అన్నాడు అప్పలస్వామి గట్టిగా ఆలోచించుకున్నట్లు....

"ఓరెళ్ళెహె....మన జోలికొస్తే దెయ్యమయ్యేదీ, దానమ్మ మొగుడయ్యేదీ బ్యాక్ వీల్ క్రిందికి లాగి త్రొక్కేస్తానూ!" అన్నాడు. గురువులు లారీ హారన్ అప్రయత్నంగా కొడుతూ.

"అద్సరేగాని నువ్వీ సైడు ట్రిప్పుకొచ్చి వారం రోజులైందా?" అన్నాడు అప్పలస్వామి సందేహంగా.

"అయ్యే వుంటుంది. వెన్నెలరాత్రులంతా అటుకేసి 'ఫార్టీటూ తర్టీ సిక్స' మీదెళ్ళాను గదా!" అన్నాడు గురువులు.

గురువులు కంతే తెల్సు...చీకటి రాత్రులు ఆంధ్రా ఒరిస్సాల మధ్య రోడ్లమీద గడిచిపోతే వెన్నెల రాత్రుళ్ళకి ఆంధ్రా మహారాష్ట్ర రోడ్లమీద ట్రిప్పులకి వచ్చేస్తాడు.

అప్పలస్వామికిది తెలియక కాదు గాని—గురువులు రొండోసైడు ట్రిప్పులో వున్నప్పుడే ఈ రోడ్డుమీదికి కొత్తగా దెయ్యం పుట్టుకొచ్చిందనీ...నేరుగా కాకుండా డొంకతిరుగుడుగా డ్రయివర్ కి చెప్పాలన్నదే వాడి ప్రయత్నం.

చింతతోపు ప్రాంతానికి వొస్తావుంది లారీ. మరి నాలుగామడల దూరంలో "హాల్టింగ్" గ్రామం వుంది. చింతచెట్లంటేనే అప్పలస్వామికి భయం—కోపంవస్తే యిద్దరు గట్టి మనుషుల్ని ఒక్క గుద్దుతో క్రింద పడేయగల్డు గాని చీకట్లో చింత చెట్టును చూస్తే చాలు చెమటలు పోసుకుంటాడు.

గురువులు కొంచెం అస్థిమితంగా కదిలి...చుట్ట నమిలాడు. "ఛస్! గుడ్డిలారీలిచ్చే ప్రొప్రయిటర్ నాయాళ్ళని ఎనక చక్రం క్రిందకి లాగి కుడికాలిర్చేయాల!" అని తిట్టుకున్నాడు.

చింతచెట్లు అటొకటీ, ఇటొకటీ దూసుకుపోయాయి.

"గురో! భద్రం! తాపీగా లాగించు. మన నైట్ హాల్టింగ్ దగ్గర్లోకొచ్చేత్తన్నాం. ఊరి చివర అదో స్మశానం కూడా కనపడతోంది"—అప్పలస్వామి విజ్ఞప్తి.

గురువులు "నిషా" మీదున్నాడేమో స్టీరింగ్ మీద రెండో చెయ్యికూడా వేశాడు.

అంతలో దూరంగా .... చీకట్లో....కొంగ రెక్కలాంటిదేదో తెలుపు !....కొంగరెక్కలాంటిది .... కాస్తా 'సున్నం బొరం' తయింది .... కాస్సేపట్లో తెల్లనిదేదో నల్లని చీకట్లో నిలువెత్తున 'తుప్పు తుప్పు'న గెంతుతున్నట్లుగా వుంది! జిగేల్ జిగేల్ మని వెలుగుకూడా! గురువులు గుండె ఝల్లుమంది.... అప్పలస్వామి కళ్ళు నులుముకుని చూశాడు. లారీమీదేదో

ధన్‌మని దూకినట్లుంది....గురువులికి పీకెలదాకా వున్న సారా బెక్కు యిచ్చింది.

"అది దెయ్యమే గురూ! చూడు...ఎలా క్రిందికీ పైకీ ఎగిరెగిరిపడుతుందో...అరె, చెట్టుపై కెగిరిపోయిందే—దీంతస్స దియ్యా" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

గురువులికి కూడా భయం వేసింది. ముచ్చెమటలు పట్టాయి. చీకట్లో తెల్లని సున్నం చారికల్లాగా దెయ్యం నృత్యం చేస్తూంటే, ప్రక్కన అప్పలస్వామి హడలిచస్తూంటే-స్టీరింగ్ మీద రెండు చేతులూ గట్టిగా వేశాడు. దెయ్యం ఇంకా పెనంమీది పేలగింజలాగ తుప్పు తుప్పు తూలుతూనే వుంది!

హారన్ మోతకి దెయ్యంలో భయం రాలేదు—వెనక చక్రం క్రిందకి లాగి దాన్ని చంపేస్తానని కొంచెం సేపు క్రితం బీరాలు పలికిన గురువులి కిప్పుడు దాన్ని ముందుచక్రం క్రింద పడకుండా; పడి తనలారీని డొంకల్లోకి లాగేయకుండా కాపాడు కోవలసిన గతి పట్టింది.

కాలు బ్రేకుమీదనే వేద్దామనుకున్నాడుగానీ, భయం చేత — వణికిపోతున్న గురువులి కాలు ఏక్సిలిరేటర్ మీద పడింది. స్టీరింగ్ ఎడంప్రక్కకి త్రిప్పాడు. అంతే—లోడ్ లారీ దెయ్యంమీదనుంచి దూసుకుపోయి, రోడ్డుమీదనుంచి జారిపోయి, డొంకల్లోకి దిగిపోయి, గోతుల్లోపడి, ఎదురుగానున్న ఒక మొండిచెట్టుకు ఢీకొని అగిపోయింది.

లారీ మట్టేసిన దెయ్యం "అమ్మోయ్...అమ్మా" అన్న ఆర్తనాదం చేసింది. చీకటి వెనుక దాగిన ఆకాశం గుండా ప్రతిధ్వని లేని ఆ కేక దూసుకుపోయింది.

అప్పలస్వామి ముందు దూకేశాడు....గురువులు మరో రెండు క్షణాలకి దూకేసి వెనుదిరిగి చూడకుండా అదే పరుగు లంకించుకున్నాడు. మోకాలిచిప్ప లూడిపోయినట్లు కాళ్ళు తొట్రుపడుతూంటే...ఆ యిద్దరూ రోడ్డుమీద పరిగెత్తలేక ప్రాకడం మొదలెట్టారు. ఎదురుగా వచ్చే టాక్సీ డ్రయివర్ ఈ వింతదృశ్యం హెడ్ లైట్లముందు చూశాడు.

"దున్నపోతు నాయాళ్ళు పూటుగా తాగేసి ఎలా వేసాలు వేస్తున్నారో చూడు" అనుకుంటూ టాక్సీ ఆపి దిగి వచ్చిన డ్రయివర్ కి — గురువులు, అప్పలస్వామీ వున్న అవస్థ అర్థమవటానికి ఎన్నో క్షణాలు పట్టలేదు.

"ఏం జరిగింది గురూ?" అడిగాడు.

"దె....ద్దె...య్యం"

"ఎక్కడా?" ధైర్యంకోసం గుండెలమీద చెయ్యివేసుకుని అడిగాడు టాక్సీ డ్రయివరు.

మసక చీకట్లో తెల్ల తెల్లని ఖండాలేవో రోడ్డుమీద కనపడడంతో ఈ ఇద్దర్నీ లేపి పట్టుకుని "అర్ధరాత్రి ఈడ ఎవడు చచ్చాడబ్బా!" అంటూ ముందుకి కదిలాడు టాక్సీడ్రయివరు.

టాక్సీలో వున్న ఇద్దరు ప్రయాణీకులుకూడా హడా వుడిగా దిగారు.

వాళ్ళ వ్యాపారం వేరు. వాళ్ళకిదంతా చూసేసరికి పోలీసులు జ్ఞాపకం వచ్చారు.

“ఓర్నీ తెలివి దున్నలుదోలా! దెయ్యం దెయ్యం అంటూ పిరికినాయాళ్ళు భయపడిపోయారు. పదపద లాగించు. మనకి లేటవుద్ది” అంటూ వాళ్ళిద్దరూ టాక్సీ డ్రయివరుని వెనక్కి లాగి టాక్సీలో పడేశారు—“పోలీసుదెయ్యాలొచ్చాచ యంటే మన బదుకు కోర్టుపక్షులపాలై పోద్ది—తోలేహే—నీ....” అని వాణ్ని అదిలించుకుపోయారు.

టాక్సీ ఈ వ్యవహారమంతా మర్చిపోవడానికా అన్నట్లు రోడ్డుమీద పడున్న మానవాకారపు ఖండాల్ని తప్పించుకు పారిపోయింది. దాని డేంజర్ లైట్లు చీకటిలో కలిసిపోయేదాకా బిక్కచచ్చిపోయి చూసిన గురువులుకి నిషా దిగిపోయింది. అసలు సంగతి అర్థమైపోయింది.

“ఎదవనాయాళ! దెయ్యం దెయ్యం అని చంపేశావురా....ఆడెవడో ఫ్రంట్ వీల్ క్రింద పడి చచ్చాడు....పద, బండి బయటికి లాగిద్దాం...” అన్నాడు. కానీ అప్పలస్వామిది పిరికిగుండె! ఏడుపు లంకించుకున్నాడు. బండి ఇంజను దెబ్బ తినేసింది. అది కదల్లేదింక. చచ్చినదేమిటో చూడ్డానికి ఇద్దరికీ ధైర్యం లేదు. బండినిండా సరుకుంది. పగలైతే పారిపోయే వారు. “జనంచంపేస్తారనిభయపడిపారిపోనాం” అనిచెప్పటానికి

ఏలుంటుంది కనుక పారిపోవచ్చును. లారీ కదిలితే పారిపోయే వాళ్ళే కానీ అదికూడా జడపదార్థమైపోయింది. ఇంకేం చేయాలి?

"దెయ్యం బండి లాగింది గురూ! నామీదొట్టు!" అంటూనే అప్పలస్వామికూడా గురువుల్ని అనుసరించాడు— అలాంటిచోట సాక్షులుండటం ఎంత ప్రమాదమో తెల్సు కనుక గురువులు సొంత కాళ్ళమీద ఆధారపడ్డాడు. దారిలో ఒక ఆయిల్ టాంకర్ తగిలింది. కానీ దాన్ని ఆపడానికి ప్రయత్నం చేయలేదు వాళ్ళు.

*   *   *

కేసు దొరికిందన్న ఆనందంకన్నా - సబ్ ఇన్స్పెక్టర్‌కి నిద్దర లేపారన్న దుఃఖం ఎక్కువగా వుంది.

"ఈళ్ళిద్దర్నీ ముందా బొక్కలో తోసేయండి" అంటూ లాకప్ సెల్ కేసి చేయి చూపించి హెడ్ మీద గర్జించాడు.

కానీ రైటరు...వీళ్ళ స్టేటుమెంట్లు రాసుకున్నాడు. హెడ్ జీపు సిద్ధంచేశాడు. రక్తం మడుగులుకట్టి పడిన దెయ్యం ముక్కల్ని చేర్చి చూస్తే, నల్లని ఆరడుగుల ఆకారం తయారైంది. అది తొడుక్కున్న తెల్లని బురఖా క్రింద కాకి నిక్కరు, కాలరు బనీను వున్నాయి. కానీ దేనికదే ముక్కలై పోయాయి శరీరభాగాలు. చివరికి మొత్తంమీద తెల్లారేసరికి అది మనిషి కళేబరం అన్న మాటమీద అప్పలస్వామిక్కూడా నమ్మకం మేర్పడిపోయింది.

ఖండాల్ని కలిపిన శవం మాత్రం పోలీసు స్టేషనుకు తెచ్చారు. లారీని తరవాత లాగొచ్చునన్నాడు యస్. ఐ.

ఎట్టకేలకు పోలీసు సోములు మొదట పోల్చేశాడు. "ఈడు ముక్కుపోగు నరసింగులు" అన్నాడు గర్వంగా. తన డిస్కవరీని మెచ్చుకోమన్నట్లు అందరివేపు చూసి.

గురువులిక్కూడా అర్థమయిపోయింది. ఎన్నోసార్లు ఈ ముక్కుపోగ్గాడితో సారాపందెం ఏసుకున్నాడు. "ఆడిది కడుపు కాదు-పెట్రోలు డ్రమ్ము" అనికూడా అనుకునేవాడు.

—తెల్లారేసరికి శవపంచాయతీ పూర్తయింది. ఆ ఊరు ఊరంతా గోలై పోయింది.

"ముక్కుపోగులాడు మంచోడు పాపం....ఆడి చావు అట్లా అర్థరాత్రి అడవిలోకి ఈడ్చుకుపోనాది" అన్నారు.

"ఆడిలా తాగే మొనగాడు యిక నేడు! ఇక పుట్టడు!" అనుకున్నారు తాగుబోతులు.

అసలు వాణ్ణి సారాయే దెయ్యమై పట్టి పీడించి ఈ విధంగా చంపేసింది...అంతా కర్మ....అన్నాడు కరణం పంతులుగారు.

ముక్కుపోగులవాడి నడుం దగ్గరనుంచి పై ముక్క వేరై పోయింది. తలలో నరాలు చిట్లి వెంటనే ప్రాణం పోయి వుంటుంది. వాడు సన్యాసులు వేసుకునే పెద్దసైజు అంగరఖా తెల్లనిది వేసుకుని వున్నాడు—అదే ఎందుకు వేసుకున్నాడు? అన్నది ఎవ్వరికీ అర్థం కాలేదు.

కానీ లాకప్ సెల్‌లో కూర్చొని వున్న గురువులికి కొంతవరకు అర్థమైంది.

పోయినెన్నాల ఇట్నించి బెజవాడ ట్రిప్పులోనే ముక్కు-పోగులాడూ, గురువులూ సింహాద్రిగాడి సారా అంగట్లో ఇద్దరూ కలిసి పీకలమొయ్యా తాగారు. పొంగరాల కనకమ్మకి సంబంధించి వాళ్ళకి పాత తగూ వుంది.

"మరో బాటిల్ యిప్పించుకో," అన్నాడు ముక్కు-పోగులాడు.

"నీ యబ్బ దిగిరావాల...ఇప్పటికి తాగేసింది కక్కు-" అన్నాడు గురువులు.

కలియబడ్డారిద్దరూ.

"ఎనకచక్రం కిందేసి మట్టేయగల్ను నాయాళ! నాకాడ నీ యసమంటోళ్ళని చంపటానికి లైసన్సుందిరా" అన్నాడు గురువులు డ్రయివర్ లైసన్సును తల్చుకుని.

"పోరా పోరా పోతియా! దెయ్యమై పట్టుకొని నిన్నూ నీ లారీని వొంకల్లోకి ఈడుస్తారా. పందెం కాస్తావా? నానసలే మా కానోణ్ణి" ముక్కుపోగులాడు బెదిరించాడు.

"పందేమూ ? కాస్తారా నాయాళా!" అన్నాడు గురువులు.

జనం ఇద్దర్నీ విడదీశారు.

అసలు కడుపులో అక్కసు పొంగరాలకనకమ్మ, ఈమధ్య ముక్కుపోగులాడ్ని ఈసడిస్తావుంది. గురువులంటేచాలు అది కులుకులొలకబోస్తావుంది. కానీ ఇద్దరూ "సారాసీసా" మీదే తగూలాడుకుంటారు బయటపడదు. అది ఎప్పటికీ పెళ్ళాం కాదుగా!

* * *

హెడ్, దర్జీ కరీం సాయిబుమీద విరుచుకుపడ్డాడు. "ఎదవ నవాబు దరిజా! ఆడు బురఖా కుట్టెయ్యమంటే మల్లె పువ్వుల్లాంటి గుడ్డముక్కలెట్టి కుట్టేసి యిచ్చేడమేనా? పోలీసోళ్ళకి చెప్పొద్దూ?" అంటూ—కరీంసాయిబు "మాఫ్ కర్నా భయీ! ఆడిలా సైతాన్ వేసంకడ్తాడని మన్కి తెల్దుకదా!" అన్నాడు.

* * *

అట్లా మాక్కుపోగులాడు గురువులుమీద కక్షకట్టాడు. ధైర్యంకోసం తాగేసి దెయ్యమైపోయాడు—ఫ్యాన్సీకొట్టాడ్ని మస్కాకొట్టి టార్చిలైటొకటి దొబ్బుకుపోయాడు. తెల్లని బుర్ఖా ఏసుకుని—టార్చి ఎలిగించీ, ఆర్పి, చింతచెట్టుమీంచి దూకి, దెయ్యం నాట్యం చేసి, గురువులి లారీ డొంకల్లోకి లాగేయాలనుకున్నాడు.

ఆడంత పని చేయడానికి ఎన్ని రాత్రులు కాసేడో, గురువులుగాడి లారీనెలా పోల్చాడో, అసలన్ని లారీలనీ

అలాగే బెదిరిస్తున్నాడో మరి పూర్తి దర్యాప్తులోగాని తెల్దు—కానిప్పటికి మాత్రం—ఇంతేనన్నాడు జనాంతికంగా యస్. ఐ. రంగారావు. రింగు రింగుమంటూన్న ఫోన్ అందుకుని “ఎస్. సార్” అంటూ టక్కున లేచి నిలబడ్డాడు. సర్కిల్ గారి ఫోన్ అన్నమాట అది! దాంతో అతని లెక్చర్ కి ఫుల్ స్టాప్. అతని ఇన్వెస్టిగేషన్ కి డబుల్ ఫుల్ స్టాపూ పడిపోయాయి.

గురువులు స్థిమితంగా ఎలా వుంటాడు? దానికి తోడు అప్పలస్వామి “అన్నా! ఆడు మన లారీ డొంకలు పట్టించి నాడు. అన్నా నువ్వు లారీ క్రింద మట్టేసినావ్! ఇక ఆడు నిజం దెయ్యమై పట్టుకుంటాడేమో ఎలాగన్నా?” అంటూ ప్రేలుడు ప్రారంభించాడు.

గురువులికి ఒళ్ళుమంట, దుఃఖం రెండూ పెనవేయగా “ఓర్నీ...నోర్మూయ్ యెహె! నిన్నుకూడా దెయ్యం చేసేగల్ను” అన్నాడు కోడిపీక పట్టుకున్నట్లు అప్పలస్వామి మెడని పట్టుకుని.

కానిస్టేబులు ఇద్దరినీ విడదీశాడు. ఒకటైతే ఏక్సిడెంట్, రెండైతే ఖూనీలయిపోతాయి. గురువులు వెనక్కి తగ్గి చుట్ట తీసి నములుకుంటూ మూలకి పోయి కూలబడ్డాడు.

“ఓరీ సారా దెయ్యాలు త్రాగా....అదేగదరా యింత పేనాలు తీసింది” అంటూ అవతల్నించి జాలిపడుతూ వచ్చింది గురువులికి హాల్టింగ్ నేస్తమైన పొంగరాల కనకమ్మ. పిటపిట లాడే అందం దానిది.

"ఎల్లేహే! అసలిదంతా నీనుంచీ వచ్చింది...నా ప్రాణానికి...మా షావుకారికి డబుల్ సెవెన్ డబుల్ జీరో త్రీకి ఫోన్ కొట్టించు. ఏక్సిడెంట్ అయిపోయిందని ఎల్లు తొందరగా..." అంటూ. అంతలో కుప్పలా కూలబడ్డాడు గురువులు. కనకమ్మ యిన్. ఐ. దగ్గిరికి పరిగెత్తింది.

చెట్టంత మనిషి గురువులు కన్నీరు కారుస్తుంటే అప్పలస్వామి వాడ్ని ఓదార్చడానికెళ్ళాడు.

* * *

అవతల "యస్సయిబాబూ! గురువులికి శిచ్చ పడద్దంటావా? ఎన్నాళ్ళు పడుద్దేటి?" అంటూావున్న కనకమ్మని రంగారావు అదిలించాడు. మేలమాడి "ఏం? ఆడు ఛస్తే నువ్వు ముండమొయ్యాల? ఆడికి శిచ్చపడితే నీకేంటీ నష్టం? ఓస్సెల్లే! నఖరాలు దీసి అవతలపెట్టు" అని.

"అలాగనీకు బాబూ!" అంది కనకమ్మ రంగారావుని అదోలా చూసి. అంతలో నవ్వి - విచారం పులుముకున్న మొహంతో "ఆడికి శిచ్చ పడనీబాక బాబూ! చచ్చి నీ కడుపున పుడతా" నంటూ - అంతలో సర్కిల్ టక టకా బూట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ రావడం చూసి అవతలికి పరుగు తీసింది....

* * *